

REPUBLIKA SLOVENIJA
MINISTRSTVO ZA OKOLJE IN PROSTOR
DIREKCIJA REPUBLIKE SLOVENIJE ZA VODE

Mariborska cesta 88, 3000 Celje

T: 01 478 31 00
E: gp.drsv@gov.si
www.dv.gov.si

PRILOGA 6 Splošnih smernic s področja upravljanja z vodami

Usmeritve za načrtovanje ureditev na vodnih in priobalnih zemljiščih vodotokov z vidika preprečevanja poslabšanja ekološkega stanja voda

januar 2022

KAZALO

1. Izhodišča	3
2. Splošne usmeritve z vidika preprečevanja poslabšanja ekološkega stanja voda.....	5
3. Podrobnejše usmeritve po posameznih hidromorfoloških elementih kakovosti	6
4. Usmeritve za upoštevanje v Programu ukrepov upravljanja voda določenih dopolnilnih hidromorfoloških ukrepov	9

1. Izhodišča

V skladu s 5. členom Zakona o vodah (Uradni list RS, št. 67/02, 2/04 – ZZdl-A, 41/04 – ZVO-1, 57/08, 57/12, 100/13, 40/14 in 56/15; v nadaljnjem besedilu: ZVI-1) je treba rabo in druge posege v vode, vodna in priobalna zemljišča ter zemljišča na varstvenih in ogroženih območjih ter kmetijska, gozdna in stavbna zemljišča programirati, načrtovati in izvajati tako, da se ne poslabšuje stanja voda, da se omogoča varstvo pred škodljivim delovanjem voda, ohranjajo naravni procesi, naravno ravnovesje vodnih in obvodnih ekosistemov, ter varstvo naravnih vrednot in območij, varovanih po predpisih o ohranjanju narave.

V skladu s 37. členom ZV-1 na vodnem in priobalnem zemljišču ter na območju presihajočih jezer ni dovoljeno posegati v prostor, razen za izjeme, ki jih določa 37. člen ZV-1:

- gradnja objektov javne infrastrukture, komunalne infrastrukture in komunalnih priključkov na javno infrastrukturo, vendar le na krajših odsekih, kjer zaradi naravnih prostorskih omejitev ni možen drugačen potek trase, kar nosilec urejanja prostora s področja upravljanja z vodami podrobneje določi v posebnih smernicah;
- gradnja objektov grajenega javnega dobra po ZV-1 ali drugih zakonih;
- ukrepi, ki se nanašajo na izboljšanje hidromorfoloških in bioloških lastnosti površinskih voda;
- ukrepi, ki se nanašajo na ohranjanje narave;
- gradnja objektov, potrebnih za rabo voda, ki jih je za izvajanje posebne rabe vode nujno zgraditi na vodnem oziroma priobalnem zemljišču (npr. objekt za zajem ali izpust vode);
- gradnja objektov, potrebnih za zagotovitev varnosti plovbe in zagotovitev varstva pred utopitvami v naravnih kopališčih
- gradnja objektov, namenjenih varstvu voda pred onesnaženjem;
- gradnja objektov, namenjenih obrambi države, zaščiti in reševanju ljudi, živali in premoženja ter izvajanju nalog policije;
- gradnja pomožnih kmetijsko-gozdarskih objektov zunaj območij naselij na priobalnem zemljišču vodotokov 1. reda, vendar z zagotovljenim minimalnim 15 metrskim odmikom od meje vodnega zemljišča.

Usmeritve, ki jih je pri načrtovanju in izvajanju ureditev na vodnih in priobalnih zemljiščih vodotokov treba upoštevati, naslavljajo okoljski cilj »preprečevanje poslabšanja stanja voda in doseganje dobrega ekološkega stanja ali ekološkega potenciala«. Ekološko stanje voda se v skladu z Uredbo o stanju površinskih voda (Uradni list RS, št. 14/09, 98/10, 96/13 in 24/16) za vodotoke določa na podlagi bioloških elementov kakovosti ter podpornih kemijskih, fizikalno-kemijskih in hidromorfoloških elementov kakovosti.

Ureditve na vodnih in priobalnih zemljiščih neposredno vplivajo na hidromorfološke elemente kakovosti in posredno na kemijske, fizikalno-kemijske ter biološke elemente kakovosti, zato so v predmetni prilogi zajete usmeritve, ki prednostno naslavljajo hidromorfološke elemente kakovosti. Hidromorfološki elementi kakovosti so hidrološki režim (količina in dinamika vodnega toka, povezava s telesi podzemne vode), kontinuiteta toka (premeščanje sedimenta, migracija vodnih organizmov) in morfološke razmere (spreminjanje širine in globine struge, struktura in substrat rečne struge, struktura obrežnega pasu).

Vodotoki z ohranjenimi naravno značilnimi hidromorfološki procesi in strukturami (npr. prodišči, tolmeni, brzicami, brazdami, naravnimi stopnjami in pragovi, drasljami, slapovi, naravnimi skalnimi rebri, zatoki, samicami, nanosi plavnega lesa), imajo večjo samočistilno sposobnost, zato ohranjeni hidromorfološki elementi kakovosti pomembno vplivajo na kakovost površinske in podzemne vode. Preprečevanje poslabšanja stanja voda torej ni pomembno le zaradi ohranjanja značilnih združb vodnih organizmov, ki so pomembni pri določanju stanja voda (to so fitobentos, makrofiti, bentoški nevretenčarji in ribe), temveč tudi z vidika ohranjanja kakovosti človekovega bivalnega okolja in kakovosti vode kot človekove esencialne dobrine.

S tem ciljem je treba ureditve na vodnih in priobalnih zemljiščih načrtovati in izvajati tako, da le-te ne povzročajo negativnih vplivov na hidromorfološke elemente kakovosti v taki meri, da privedejo do poslabšanja stanja voda. Če ureditev povzroči negativne vplive, je treba opredeliti omilitvene ukrepe za izničenje oziroma ustrezno zmanjšanje negativnih vplivov na sprejemljivo raven.

Omilitvene ukrepe je treba prednostno določiti za tisti hidromorfološki element kakovosti, na katerega ima ureditev največji vpliv (npr. če so ugotovljeni največji vplivi na strukturo obrežnega pasu, se kot omilitveni ukrep določi vzpostavitev značilne obrežne vegetacije). Če taki omilitveni ukrepi, s katerimi se negativne vplive izniči oziroma zmanjša na sprejemljivo raven, niso izvedljivi, se opredelijo drugi učinkoviti omilitveni ukrepi na lokaciji, kjer se izvaja poseg. Če tudi to ni izvedljivo, se opredelijo omilitveni ukrepi na najbližji možni lokaciji znotraj istega vodotoka in na istem vodnem telesu površinskih voda, kjer bi bila izvedba omilitvenih ukrepov učinkovita in bi prispevala k doseganju okoljskih ciljev.

Če v okviru ureditve ni možna izvedba učinkovitih omilitvenih ukrepov in ureditev lahko privede do poslabšanja stanja voda, je treba v skladu s 56. členom ZV-1 izvesti postopek uveljavljanja izjeme za odstopanje od okoljskih ciljev, pri čemer je treba dokazati, da:

- je z zakonom ali na njegovi podlagi sprejetim nacionalnim programom ali drugim aktom izkazan javni interes in so koristi, ki jih imajo nova preoblikovanja ali spremembe za zdravje in varnost ljudi ali trajnostni razvoj, večje od koristi, ki jih ima doseganje ciljev za okolje in družbo,
- iz zakona ali na njegovi podlagi sprejetega nacionalnega programa ali drugega akta oziroma celovite presoje vplivov tega akta na okolje razvidno, da koristnih ciljev, ki se dosežejo s fizičnimi spremembami vodnega telesa, zaradi tehnične neizvedljivosti ali nesorazmernih stroškov ni mogoče zagotoviti na način, ki bi imel manjše škodljive posledice na okolje,
- z državnim prostorskim načrtom ali drugim aktom in celovito presojo vplivov tega akta na okolje zagotovljeno, da se izvedejo tehnično izvedljivi in sorazmerni ukrepi, s katerimi se ublaži škodljive vplive na stanje voda.

Razlogi za spremembe morajo biti posebej navedeni in obrazloženi v državnem prostorskem načrtu, s katerim se načrtovane ureditve umeščajo v prostor, ali drugemu aktu, s katerim se načrtujejo obravnavane ureditve.

V okviru postopka za uveljavljanje morebitne izjeme po 56. členu ZV-1 je treba upoštevati, da določitev izjem za posamezno vodno telo ne sme ogroziti doseganja ciljev, ki se nanašajo na dobro stanje ali dober ekološki potencial voda na drugih vodnih telesih znotraj istega vodnega območja, za katere izjema ni določena.

2. Splošne usmeritve z vidika preprečevanja poslabšanja ekološkega stanja voda

Z vidika preprečevanja poslabšanja ekološkega stanja vodotokov je pomembno, da se pri načrtovanju in izvajanju ureditev v največji možni meri ohranja:

- hidrološki režim (zlasti količina in dinamika vodnega toka ter povezava s telesi podzemne vode),
- kontinuiteta toka (zlasti premeščanje sedimenta in migracija vodnih organizmov) in
- morfološke razmere (zlasti naravno spreminjanje širine in globine struge, strukturo struge in substrata in strukturo obrežnega pasu).

Pomembno je, da se že v fazi preučevanja variantnih rešitev prednostno načrtujejo rešitve, ki zahtevajo čim manjše posege v vodno in priobalno zemljišče in predvsem rešitve, ki po izvedbi ureditve zahtevajo čim manj vzdrževanja in s tem stalnega poseganja v vodna in priobalna zemljišča. Zato je pri načrtovanju v prvi fazi treba preučiti možnosti izvedbe ne-gradbenih ukrepov (npr. ponovna vzpostavitev nekdanjih razlivnih površin in udejanjanje načela »vodi več prostora«) in šele v drugi fazi gradbene ukrepe, ki v nadaljevanju v splošnem zahtevajo stalno vzdrževanje izvedenih ureditev. Če izvedba ne-gradbenih ukrepov ni izvedljiva in je možno izvesti le gradbene ukrepe, je za to treba podati obrazložitev in utemeljitev.

Ureditve (gradbeni ukrepi) se izvedejo na način, da se v največji možni meri **ohranjajo značilni hidromorfološki procesi**, ki omogočajo dinamično ravnovesje struge (npr. preprečevanje neznačilnega intenziviranega erodiranja ali odlaganja sedimenta). Prav tako se ureditve izvedejo na način, da se značilne hidromorfološke strukture, ki predstavljajo ključne in različne habitate za vodne in obvodne organizme (npr. prodišča, peščine, brazde, tolmeni idr.) formirajo po naravni poti s hidromorfološki procesi in ne na način, da se v okviru ureditve izvedejo umetne hidromorfološke strukture (npr. umetna prodišča, umetni tolmeni, umetna ribja skrivališča idr.). Slednje je sprejemljivo le v primeru, da ureditve ni možno zasnovati drugače in so umetne strukture edina možnost za zmanjšanje negativnih vplivov ureditev.

Pri načrtovanju in izvajanju ureditev je prav tako pomembno, da se upoštevajo **za tip vodotoka značilne hidromorfološke razmere in hidromorfološke strukture** ter da se le tem prilagodijo ureditve. Hidromorfološke razmere in strukture so v alpskih in predalpskih vodotokih povsem različne od razmer in struktur na panonskih, kraških in obalnih vodotokih, zato se morajo tem razmeram prilagoditi tudi tehnike ureditev (npr. v splošnem na kraških vodotokih niso primerna identična obrežna zavarovanja kot na alpskih vodotokih, vrsta obrežne vegetacije ni identična na vseh tipih vodotokov ipd.).

Pri načrtovanju ureditev je treba zagotoviti **stroškovno-učinkovite rešitve** in se izogibati predimenzioniranim in neprimernim ureditvam (npr. prekomernim širitvam profilov, obrežnim zavarovanjem z za tip vodotoka neznačilnimi velikimi skalami, prekomerni odstranitvi obrežne vegetacije, idr.). Prav tako je z rešitvami treba naslavljati izvorni problem in ne le njegove posledice (npr. v primeru zamuljevanja dna vodotoka zaradi spiranja zemljine iz kmetijskih zemljišč se kot ukrep prednostno prouči možnost in učinkovitost zasaditve mejic, živic in pasov obrežne vegetacije, ki preprečujejo oziroma zmanjšujejo spiranje zemljine; šele če te ali druge primerljive rešitve niso izvedljive, se izvajajo posegi v strugo, npr. odstranjevanje nanosov zemljine).

Načrtujejo in izvajajo se le ureditve, ki so nujno potrebne in ni možnih alternativnih rešitev (npr. izvedba obrežnih zavarovanj le v primeru, da na mestu erozijske zajede ni možno

odkupiti zemljišč ter izvesti lokalnih / točkovnih ureditev, npr. jezbic, ki preusmerijo vodni tok od erodirane brežine). Prav tako se načrtujejo in izvajajo **celovite rešitve** na problematičnih odsekih in ne le parcialne ureditve (načrtovanje mora biti celovito, izvajanje ureditve pa je lahko tudi postopno, vendar v skladu s celovitim načrtom).

Predlagana rešitev za izvedbo posamezne ureditve mora biti pojasnjena in utemeljena z vidika doseganja cilja »preprečevanje poslabšanja stanja voda« glede na podane splošne in podrobnejše usmeritve po posameznih hidromorfoloških elementih kakovosti.

3. Podrobnejše usmeritve po posameznih hidromorfoloških elementih kakovosti

V nadaljevanju so podane podrobnejše usmeritve z vidika stanja voda, ki jih je treba smiselno upoštevati glede na lokacijo ureditev ter tehnično in stroškovno izvedljivost ukrepov. Usmeritve so podane za določene hidromorfološke elemente kakovosti, ki so z vidika načrtovanja in izvajanja ureditev najbolj izpostavljeni negativnim vplivom, to so tlorisni potek struge, prečni prerez struge, vzdolžni prerez struge, dno struge (substrat), vodno rastlinstvo, plavni les, hidromorfološke strukture, obrežni pas in obrežna vegetacija ter pribrežni pas in pribrežne hidromorfološke strukture. Izmed navedenih je treba prednostno zagotoviti, da so najbolj zmanjšani vplivi na vodni tok (vezano predvsem na prečne objekte in vzdolžni prerez), dno struge - substrat (vezano na ureditve dna vodotoka) ter obrežni pas in obrežno vegetacijo (vezano na sečnjo/redčenje/odstranjevanje obrežne vegetacije), saj je za navedene hidromorfološke elemente kakovosti prepoznan največji vpliv na biološke elemente kakovosti in posledično na stanje voda v Sloveniji.

Z vidika stanja voda je v primeru potrebe po načrtovanju in izvedbi ukrepov za zmanjšanje poplavne ogroženosti najbolj primerna ponovna aktivacija nekdanjih razlivnih površin ali izvedba nasipov, ki so čim bolj odmaknjeni od struge vodotoka. Če to ni izvedljivo, je v splošnem primernost tehnik (od najbolj do najmanj primerne) razvrščena po naslednjem vrstnem redu: mobilna zagatna stena, suhi zadrževalnik, razbremenilnik, nasip na robu obrežnega pasu in regulacija. Gradnja mokrih zadrževalnikov v splošnem privede do poslabšanja stanja voda, zato z vidika doseganja cilja »preprečevanje poslabšanja stanja« ni sprejemljiva (možna je le preko izvedbe postopka utemeljevanja izjeme skladno s 56. členom ZV-1).

Tlorisni potek struge

Pri načrtovanju in izvajanju ureditev se v največji možni meri ohranja značilen tlorisni potek struge (vijugavost, razvejanost, razcepljenost struge z vmesnimi otoki). Prestavitve struge se ne načrtuje, saj prestavitev ne pomeni le poslabšanja stanja voda, temveč bistven ali uničujoč vpliv na obstoječe stanje, prav tako se ne načrtuje zasipavanja strug (npr. z izgradnjo nadomestnih strug na nasutju). Struge se ne zacevijo prav tako se ne izvajajo prekritja struge. Z namenom ohranjanja značilnega tlorisnega poteka se v največji možni meri teži k odkupu zemljišč in nato izvedbi objektov za preusmeritev toka (npr. izvedba jezbic, odbijačev, travverz, idr.) ali vkopanih prepustnih zavarovanj, ki preprečujejo nadaljnje (ogrožajoče) spreminjanje tlorisnega poteka.

Prečni prerez struge

Pri načrtovanju in izvajanju ureditev se v največji možni meri ohranja značilna oblika prečnega prereza (naravna širina in globina struge ter oblika dna vodotoka). V primeru

širitve prereza struge se omogoči, da si struga vzpostavi svojo osnovno strugo, ki prevaja majhne in srednje pretoke. Če to ni izvedljivo, se oblikuje dvojni prerez, ki posnema značilnosti prvotne oblike naravne struge. Struge se ne pogloblja. V primerih, ko je potrebno povečati globino struge, je z vidika stanja voda bolj sprejemljiva izvedba (od struge čimbolj oddaljenih) visokovodnih nasipov.

Vzdolžni prerez struge

V primeru, da je za spremembo vzdolžnega prereza potrebna izvedba prečnih objektov, se izvedejo čim nižji prečni objekti, ki povzročijo čim krajšo dolžino zaježitve in čim krajši zadrževalni čas vode. Objekti morajo biti prehodni tako za sediment, kot za vodne organizme (ribe). Če naravno premeščanje sedimenta preko prečnih objektov ni možno, se izvedejo ukrepi kot so prodni izpust (talni izpust), ročno ali strojno premeščanje sedimenta, prilagojeno obratovanje zapornic, idr. Pragovi in stopnje se izvedejo v razgibani obliki, tako da se zagotavlja stalen pretok vode in sedimenta oziroma se izvedejo tako, da se vodni tok lahko koncentrira (npr. »V« preliv). Podslapja so čim krajša oziroma v primeru, da so daljša, se izvedejo na način, da se zagotavlja povezava s telesi podzemne vode (npr. sidrana zavarovanja brez veznih gradiv).

Dno struge (substrat)

Neprepustna zavarovanja dna se ne izvajajo. V dno struge se posega v najmanjši možni meri. Izjemoma se zavarovanja lahko izvajajo na način, da se ohranja prepustnost dna in da je omogočena povezava med površinsko in podzemno vodo. V tem primeru so bolj primerna (pogostejša) krajša lokalna zavarovanja kot pa zvezna vzdolžna zavarovanja dna. Uporabljajo se le tehnike brez veznih gradiv (npr. kamnito/skalnato zavarovanje brez veznih gradiv). Pri izvedbi zavarovanj se upošteva tudi lokalno značilen substrat ter temu prilagodi izbor materiala za izvedbo zavarovanja. Pri premostitvah se izogiba gradnji opornikov v strugi.

Če je prisotno prekomerno zaplavljanje struge in je potrebna odstranitev naplavin, se le te prednostno skušajo premeščati z izvedbo usmerjevalnih objektov, ki vzpodbudijo premeščanje, sicer se naplavine odstranjujejo le lokalno, na mestih, kjer je to najbolj problematično, in ne zvezno (če je neizogibno, najprej odstranitev stranskih prodišč, šele nato sredinskih).

Če je treba zmanjšati prodonosnost, se izvede lovilna jama, če to ni možno, prodna pregrada, le v skrajnem primeru prodni zadrževalnik.

Vodno rastlinstvo v strugi

Vodno rastlinstvo (makrofiti) se ohranja, kjer je le to naravno značilno. Odstranjuje se le na območjih, kjer se je pojavilo oziroma razraslo zaradi antropogenih vplivov. V primeru razraščanja neznačilnih in tujerodnih vrst se rastlinstvo odstranjuje selektivno, tako da se prednostno odstranjujejo neznačilne oziroma tujerodne vrste.

Plavni les v strugi

Prisoten plavni les se ohranja oziroma če je neizogibno, se odstranjujejo le večji deli, npr. hlodovina.

Hidromorfološke strukture v strugi

Naravno prisotne hidromorfološke strukture (prodišča, tolmuni, brzice, brazde, naravne stopnje in pragovi, draslje, slapovi, naravna skalna rebra, zatoki, samice in druge) se

ohranjajo in se ne odstranjujejo. Če je neizogibno, se izvajajo le lokalne odstranitve. Sicer se ureditve načrtujejo in izvajajo tako, da se po izvedeni ureditvi naravno značilne hidromorfološke strukture ponovno vzpostavijo.

Brežine struge

Pri načrtovanju in izvajanju ureditev se upošteva naravni naklon in struktura brežin ter se le tem prilagodi za tip vodotoka primerna ureditev (npr. razgibana, večnivojska lesena kašta s kamnitim polnilom je v splošnem primerna tehnika za alpske in predalpske vodotoke in hkrati neprimerna tehnika za kraške nižinske vodotoke). Prednostno se izvajajo lokalna točkovna obrežna zavarovanja (z jezbicami, odbijači, travverzami, rebri, vodilnimi zgradbami), če to ni možno, se izvajajo sonaravna vzdolžna zavarovanja (živa gradiva, lesena zavarovanja, lesena kašta). Le če druge, prej omenjene možnosti niso izvedljive, se izvajajo klasična zavarovanja (skalomet/kamnomet v suho, kamnita zložba v suho, idr.). Obrežna zavarovanja z armiranobetonskimi kaštami ter kamnomet ali skalomet v betonu se izvajajo le izjemoma. Zavarovanja z betonskimi ploščami, montažnimi betonskimi stenami in asfaltom niso dopustna.

Obrežni pas in obrežna vegetacija

Obrežni pas z naravno značilno obrežno vegetacijo se ohranja v največji možni meri, in sicer v splošnem v širini 25 m od roba vodnega zemljišča. Če to ni izvedljivo, nujno vsaj v 5 m pasu in vsaj na eni strani brežin, prednostno na brežini, ki bo omogočala največjo možno osenčenost struge.

Trajna in popolna odstranitev obrežne vegetacije ni dopustna. Če je odstranitev vegetacije nujna, se izvede le selektivna sečnja oziroma se v primeru odstranitve obrežne vegetacije po izvedbi ureditve vegetacija ponovno zasadi. Zasadi se kompleksna, značilna sklenjena grmovna in drevesna vegetacija in ne le vrbovi potaknjenci, saj zasaditev potaknjencev ni ustrezna nadomestitev za ponovno vzpostavitev kompleksne obrežne vegetacije. V primeru izgradnje nasipov se vegetacija zasadi na vodni strani nasipa, če je nasip tako blizu struge vodotoka, da ima vegetacija vpliv na zasenčenost struge vodotoka. Pri posegih v vegetacijo je treba preprečevati širjenje invazivnih vrst, zato je pomembno, da se v čim večji meri ohrani ali ponovno vzpostavi sklenjena obrežna vegetacija.

Pribrežni pas in pribrežne hidromorfološke strukture

Pribrežni pas se ohranja v največji možni meri. Zasipavanje mrtvic, stranskih rokavov, mokrišč, poplavnih depresij, zastale voda, zatokov in drugih pribrežnih hidromorfoloških struktur ni dopustno. Če je v okviru ureditve poseg v pribrežne strukture nujen, se v okviru ureditve predvidijo tudi rešitve za ponovno vzpostavitev naravno značilnih pribrežnih hidromorfoloških struktur po izvedeni ureditvi.

4. Usmeritve za upoštevanje v Programu ukrepov upravljanja voda določenih dopolnilnih hidromorfoloških ukrepov

Pri načrtovanju in izvajanju posegov na vodna in priobalna zemljišča je potrebno upoštevati dopolnilne hidromorfološke ukrepe, ki so določeni na vodnih telesih površinski voda, na katerih okoljski cilji vezani na ekološko stanje niso doseženi. Posegi morajo biti izvedeni tako, da prispevajo k doseganju ciljev posameznih ukrepov in ne onemogočajo izvedbo dopolnilnih ukrepov.

Ukrepi so določeni s Programom ukrepov upravljanja voda, ki je uveljavljen s sklepom Vlade RS št. 35500-7/2016/5 z dne 27. 10. 2016. Za področje hidromorfoloških obremenitev so določeni trije ukrepi:

- ukrep DUDDS4 – Izvedba ukrepov za zmanjšanje negativnega vpliva rabe tal v obrežnem pasu na stanje voda,
- ukrep DUDDS5.2 – Izvedba ukrepov za zmanjšanje negativnega vpliva regulacij in drugih ureditev vodotokov, zadrževalnikov, jezer in obalnega morja na stanje voda,
- ukrep DUDDS26 – Izvedba ukrepov za zmanjšanje negativnega vpliva osuševanja zemljišč na stanje voda.

Ukrepi so določeni na vodnih telesih površinskih voda, ki so navedena v Preglednici 1.

Preglednica 1: Vodna telesa površinskih voda, na katerih so določeni dopolnilni hidromorfološki ukrepi

Šifra VTPV	Ime VTPV	Koda dopolnilnega ukrepa		
		DUDDS5.2	DUDDS4	DUDDS26
SI111VT7	MPVT zadrževalnik HE Moste	x		
SI123VT	VT Sora	x		
SI1324VT	VT Rača z Radomljo	x		
SI1326VT	VT Pšata	x	x	
SI132VT5	VT Kamniška Bistrica Stahovica – Študa	x		
SI14102VT	VT Cerknjiščica	x		
SI144VT2	VT Pivka Prestranek – Postojnska jama	x	x	
SI146VT	VT Logaščica	x	x	
SI148VT5	VT Mali Graben z Gradaščico	x		
SI14VT77	VT Ljubljana povirje – Ljubljana	x		
SI162VT7	VT Paka Velenje – Skorno	x		
SI162VT9	VT Paka Skorno – Šmartno	x		
SI1668VT	MPVT zadrževalnik Šmartinsko jezero		x	
SI1688VT2	VT Hudinja Nova Cerkev - sotočje z Voglajno	x	x	
SI168VT3	MPVT zadrževalnik Slivniško jezero		x	
SI168VT9	VT Voglajna zadrževalnik Slivniško jezero – Celje	x	x	
SI186VT3	VT Temenica I	x	x	
SI18VT31	VT Krka povirje – Soteska	x		
SI1922VT	VT Mestinjščica		x	x
SI1VT170	MPVT Sava Mavčiče – Medvode	x		
SI1VT713	MPVT Sava Vrhovo – Boštanj	x	x	
SI1VT739	VT Sava Boštanj – Krško		x	
SI1VT913	VT Sava Krško – Vrbina	x		
SI322VT7	VT Mislinja Slovenj Gradec – Otiški vrh	x		
SI32VT30	VT Meža Črna na Koroškem – Dravograd	x		
SI364VT7	VT Ložnica Slovenska Bistrica – Pečke	x	x	
SI368VT9	VT Polskava Zgornja Polskava – Tržec		x	x
SI36VT90	VT Dravinja Zreče – Videm		x	x

Usmeritve za načrtovanje ureditev na vodnih in priobalnih zemljiških vodotokov z vidika preprečevanja poslabšanja ekološkega stanja voda

Šifra VTPV	Ime VTPV	Koda dopolnilnega ukrepa		
		DUDDS5.2	DUDDS4	DUDDS26
SI38VT33	VT Pesnica državna meja – zadrževalnik Perniško jezero	x	x	
SI38VT34	MPVT zadrževalnik Perniško jezero		x	
SI38VT90	VT Pesnica zadrževalnik Perniško jezero – Ormož	x	x	x
SI3VT197	MPVT Drava mejni odsek z Avstrijo	x		
SI3VT359	MPVT Drava Dravograd – Maribor	x		
SI3VT5172	MPVT zadrževalnik Ptujsko jezero	x	x	
SI3VT950	MPVT zadrževalnik Ormoško jezero	x	x	
SI432VT	VT Kučnica	x	x	x
SI434VT51	VT Ščavnica povirje – zadrževalnik Gajševsko jezero	x	x	x
SI434VT52	MPVT zadrževalnik Gajševsko jezero		x	x
SI434VT9	VT Ščavnica zadrževalnik Gajševsko jezero – Gibina	x	x	x
SI441VT	VT Velika Krka povirje – državna meja		x	x
SI4426VT1	VT Kobiljanski potok povirje – državna meja		x	x
SI4426VT2	VT Kobiljski potok državna meja – Ledava	x	x	
SI442VT11	VT Ledava državna meja – zadrževalnik Ledavsko jezero	x	x	
SI442VT12	MPVT zadrževalnik Ledavsko jezero		x	x
SI442VT91	VT Ledava zadrževalnik Ledavsko jezero - sotočje z Veliko Krko	x	x	x
SI442VT92	VT Ledava mejni odsek	x	x	x
SI512VT51	VT Dragonja Krkavče - Podkaštel		x	
SI512VT52	VT Dragonja Podkaštel – izliv	x		
SI518VT3	VT Rižana povirje – izliv	x		
SI6354VT	VT Koren	x		
SI6VT330	MPVT Soča Soške elektrarne	x		